

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 17/25
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Душанке Ђорђевић, Душка Миленковића, Јелене Шкулић и Драгослава Милановића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Милана Алановића и браниоца окривљеног АА, адвоката Синише Симића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 96/17 од 11.04.2025. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Жељка Јочића, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Синише Симића, окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Милана Алановића, дана 10. децембра 2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

Поводом жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Синише Симића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Милана Алановића, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 96/17 од 11.04.2025. године, у ставу I тачка 1. изреке, тако што Апелациони суд у Београду, сходно одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, према окривљеном АА и окривљеном ББ, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Да су:

Од октобра месеца 2014. године, постали припадници ОКГ, коју је организовала осуђена ВВ, а чији припадници су били и осуђени ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК, а која је деловала до 21.10.2015. године, споразумно, на територији Републике

Србије, у циљу вршења кривичних дела преваре, за које је прописана казна затвора од 4 године и тежа казна, ради стицања непосредне финансијске користи, при чему су сви окривљени били свесни свог дела, хтели његово извршење и знали да је забрањено, на тај начин што је осуђена ВВ створила план, финансирала његово остварење, у оквиру кога су, специјално за ову намену, проналажена и купована привредна друштва, која послују дуже време и нису у блокади, а којима је потом сачињавањем лажних уговора и исправа подизан бонитет, где је као одговорно лице таквог привредног друштва уписиван припадник ОКГ, а потом су закупуљивани пословни и магацински простори и опремани, како би се створила фиктивна слика успешног привредног друштва, да би затим припадници ОКГ, путем телефона или у непосредном контакту, у кратком временском периоду од 30 до 45 дана, од великог броја привредних друштава са територије Републике Србије, наручивали веће количине разноврсне робе и договарали одложни рок њеног плаћања, након чега је припадник ове групе, као одговорно лице наведеног привредног друштва, закључивао уговоре о сарадњи и купопродаји са одговорним лицима оштећених привредних друштава, а као гаранцију плаћања им предавао својеручено потписане бланко оверене менице, при чему су сви припадници ОКГ у тренутку преузимања робе, односно закључења посла, знали да на рачунима њиховог привредног друштва нема новчаних средстава, нити се очекује прилив, као и да се не намерава платити преузета роба, након чега је по приспећу робе у магацински простор под контролом ОКГ, у кратком временском року роба распродавана по знатно нижим ценама од тржишних, физичким лицима, као купцима, за готов новац, који су затим међусобно делили, док је у пословној документацији привредног друштва ова роба раскњижавана, тако да су прављене лажне фактуре, по којима је роба наводно продата несолвентним привредним друштвима, као даљим купцима или уопште није књижена, да би након доспећа на наплату првих меница, датих оштећеним привредним друштвима и блокаде рачуна привредних друштава ОКГ, припадници ОКГ привредна друштва преносили на трећа лица и на тај начин постали недоступни представницима оштећених привредних друштава, а новац добијен продајом робе по налозима осуђене ВВ, расподелили међу припадницима ОКГ, док су осуђени ЕЕ, ЈЈ и ЂЂ, као и окривљени АА, у својству одговорних лица у привредним друштвима, под контролом ОКГ, у личним контактима са представницима оштећених привредних друштава, поступајући по непосредним налозима и то: осуђена ЕЕ и ЂЂ по непосредним налозима које им је преносио осуђени ГГ, а окривљени АА и осуђени ЈЈ, по непосредним налозима које им је преносио окривљени ЛЛ, наручивали робу, давали као средство обезбеђења плаћања менице или преко окривљених ЛЛ, ББ и осуђених ДД, ЗЗ, ЖЖ и КК, продавали физичким лицима пре рока доспећа менице за готов новац и уз координацију између организатора и осталих припадника групе, расподелили међусобно новац, а организатор осуђена ВВ сачињавала лажну документацију, везану за купопродају робе или је по њеном налогу то чинио осуђени ЂЂ, у чему су јој са умишљајем помагали окривљени ЉЉ и осуђени ИИ, прихватањем и/или сачињавањем документације, као да је роба продата привредним друштвима под њиховом контролом, а у складу са договором о унапред обећаном прикривању кривичног дела,

-чиме би извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ (описано ставом I оптужнице).

II

УСВАЈАЊЕМ жалби браниоца окривљеног ББ, адвоката Милана Алановића и браниоца окривљеног АА, адвоката Синише Симића, у делу којим се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду:

-окривљеног АА, због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом у ставу I тачка 2. изреке, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.10.2015. године до 21.12.2015. године и, сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ, на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, док ће у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора;

-окривљеног ББ, за продужено кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, за које оглашен кривим првостепеном пресудом у ставу I тачка 2. изреке, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.10.2015. године до 21.12.2015. године, и, сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, бити замењена казном затвора и тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, с тим што казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, док ће у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

III

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у целости, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Синише Симића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Милана Алановића у преосталом делу, па се пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.96/17 од 11.04.2025. године у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.96/17 од 11.04.2025. године, окривљени АА и окривљени ББ, у ставу I изреке, оглашени су кривима због извршења по једног кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описано у ставу I оптужнице и продуженог кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, описано у ставу II тачка в и г оптужнице, па је суд окривљеном АА претходно утврдио за кривично дело из члана 346 став 4 у вези

става 2 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, а за кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци и новчану казну у износу од 200.000,00 динара, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 3 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.10.2015. године до 21.12.2015. године, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кпп.По1.бр.31/15 од 31.10.2015. године. Сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ окривљени АА осуђен је на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико је окривљени у остављеном року не плати, бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, али затвор не може бити дужи од 6 месеци, док ће у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора. Окривљеном ББ претходно је утврђена за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, казна затвора у трајању од 2 године, те је, сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ, осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 1 месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.10.2015. године до 21.12.2015. године, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кпп.По1.бр.31/15 од 31.10.2015. године. Сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ окривљени ББ је осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико окривљени у остављеном року не плати, бити замењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, али затвор не може бити дужи од 6 месеци, док ће у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Сходно одредби члана 258 став 4 ЗКП на парнични поступак упућени су оштећени ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... и ..., ради остваривања имовинскоправног захтева.

Сходно одредби члана 262 и 264 ЗКП, окривљени АА и ББ су обавезани да исплате суду трошкове кривичног поступка и судског паушала у износу о коме ће накнадно бити одлучено посебним решењем, када буду прикупљени сви подаци о висини трошкова.

У ставу II изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени ЉЉ и окривљени ММ ослобођени су од оптужбе да је окривљени ЉЉ извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описано ставом I оптужнице и кривично дело превара у помагању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 и 61 КЗ, описано ставом II оптужнице под тачкама а и б оптужнице, а окривљени ММ да је извршио кривична дела превара у помагању из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 35 КЗ, описано ставом II оптужнице под тачком г оптужнице.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ЉЉ и ММ падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал због одлуке о кривичним санкцијама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће окривљенима АА и ББ изрећи строжије казне затвора и новчане казне у већем износу;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Милан Алановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 КЗ, повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, неправилне одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама из члана 441 ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда укине, односно преиначи, тако што ће окривљени бити ослобођен од оптужбе, те да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Синиша Симић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 тачка 1 и 2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП и неправилне одлуке о кривичним санкцијама из члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, преиначи побијану пресуду, окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, да се блажи казни, односно да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду у смислу навода жалбе, те да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој.

Јавни тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.53/25 од 18.09.2025. године предложио је да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Милана Алановића и браниоца окривљеног АА, адвоката Синише Симића, те да усвоји жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Ктж.бр.55/17 од 11.08.2025. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је јавну седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Жељка Јочића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Синише Симића, окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Милана Алановића, па је, након одржане седнице веће, разматрања списка предмета, првостепене пресуде коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, те након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду писмено изјашњење Јавног тужиоца за организовани криминал, наводе које су на седници дали присутни окривљени и браниоци, донео одлуку као у изреци пресуде.

Најпре, у односу на кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, описано у ставу I тачка 1. изреке побијане пресуде кривично гоњење је апсолутно застарело.

Наиме, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, које је учињено у периоду од октобра месеца 2014. године, до 21.10.2015. године. Како је за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ прописана казна затвора од 6 месеци до 5 година, а одредбом члана 103 став 1 тачка 4 КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети када протекне 5 година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко 3 године, док је одредбом члана 104 став 6 КЗ прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, то је за кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, за које су окривљени, сваки понаособ, у ставу I тачка 1. изреке побијане пресуде оглашени кривим, дана 21.10.2025. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Стога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, поводом жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и бранилаца окривљених АА и ББ, а по службеној дужности, сходно одредби члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП одбио оптужбу према окривљенима АА и ББ за по једно кривично дело из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ.

Жалбом браниоца окривљеног ББ побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, противречна себи и да су разлози пресуде противречни изреци, да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а разлози који су наведени су нејасни и у знатној мери противречни. Даље се указује да је погрешно квалификована радња извршења кривичног дела, јер суд у изреци одлуке није дефинисао улогу ББ у оквиру групе по питању поступања и наводно подељених задатака, у односу на постојање наводне организоване криминалне групе. Истиче се жалбом да је неспорно да је окривљени радио у предузећу “...” само док је трајао уговор о раду, који је био закључен на одређено време, те исти у преосталом инкриминисаном периоду извршења кривичног дела није вршио никаква кривична дела, нити је у том периоду могао бити члан ОКГ, те да је чињенично стање неутемељено тврдњом суда да је лице које је у снимцима разговора означено као “...” окривљени ББ, јер није разјашњено до стране учесника разговора да ли су у конкретном случају у сваком појединачном разговору мислили на овог окривљеног. Указује се даље да окривљени ББ по уговору није вршио плаћање робе, нити је био задужен за то, а чак и сами сведоци саслушани на околности пословног односа са предузећем “...” не указују да је ББ био задужен за закључивање уговора о плаћању, већ само за иницијалну радњу договарање могуће пословне сарадње. Даље се истиче да је погрешан период инкриминације у односу на окривљеног кога тужилаштво терети за период дужи од оног колико траје његов уговор о раду, а испитани сведоци и остали саокривљени ниједном речју нису навели да је окривљени ББ радио ван периода трајања његовог уговора о раду у “...” ДОО у

Жалбом браниоца окривљеног АА истиче се да побијана пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама и правилну анализу која би се односила на одлучне

чињенице везане за умишљај АА, као и на основу чега суд закључује са потпуном извесношћу да је окривљени имао од тренутка успостављања пословних односа са оштећенима преварну намеру. Жалбом се даље указује да првостепени суд није дао разлоге на основу којих је нашао да је окривљени АА извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела, а за кривично дело превара у саизвршилаштву учинио је битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП и повреду кривичног закона, јер је АА огласио кривим и осудио и у односу на већи део радњи кривичног дела за које је наступила застарелост кривичног гоњења. Из изреке пресуде произлази да је АА осуђен за радње кривичног дела које су ушле у састав продуженог кривичног дела, а из чињеничног описа и доказа произилази да у односу на одређене наводно оштећене висина прибављене противправне имовинске користи не прелази износ од 450.000,00 динара, па с обзиром да је за одређена кривична дела из члана 208 став 1 КЗ, која су обухваћена овом квалификацијом продуженог кривичног дела, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, јер је објективни елеменат инкриминације испод 450.000,00 динара, то је првостепени суд морао да констатује да је за та кривична дела наступила застарелост и да их изостави из осуђујућег дела изреке пресуде.

По оцени овог суда, неосновано се у жалбама бранилаца окривљених истиче да је првостепени суд учинио битне повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, указујући да је изрека пресуде неразумљива, противречна себи и датим разлозима, да у пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у образложењу пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је у односу на кривично дело превара у саизвршилаштву, на основу изведених и савесно цењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеном кривичном делу. Такође, изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, као и у погледу свих оних околности које су релевантне за одлучивање у предметној кривично-правној ствари у односу на овај део пресуде.

Надаље, неосновани су наводи жалбе браниоца окривљеног АА, којима се истиче да је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП у односу на кривично дело из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, да је у односу на ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, а што је бранилац окривљеног АА истицао и у току поступка, наводећи да је, по наводима оптужнице, током 2014. године прибављена противправна имовинска корист у износима мањим од 450.000,00 динара, па да свака од појединачних радњи у конструкцијама продуженог кривичног дела застарева када се за то стекну законски услови.

Овај суд је прихватио закључак првостепеног суда којим не прихвата овакав став одбране, с обзиром да је битно обележје кривичног дела из члана 208 КЗ новчани износ, а на основу свих резултата доказног поступка утврђено је да је окривљени АА, као одговорно лице "...", у временском периоду од 06.11.2014. године до 31.12.2014. године, у размаку од по пар дана, некада чак и у истом дану, закључивао уговоре о купопродаји разноврсне робе различитих вредности, доводећи у заблуду оштећене да ће роба бити плаћена, иако то није имао намеру да уради, знајући да на рачуну привредног друштва "..." нема довољно средстава и то у читавом инкриминисаном периоду, нити се очекује прилив, с обзиром да их је дана 31.12.2014. године, прва увела у блокаду рачуна меница пуштена ради реализације износа од 27.931,47 динара (и од кога је наплаћено само 2.031,40 динара), а тог истог дана окривљени је закључио послове са "...", у износу од 685.156,09 динара и "..." у износу од 331.857,44 динара, па је, и по оцени овог суда, постојао јединствени умишљај на страни окривљеног у намери стицања што веће противправне имовинске користи, која увелико превазилази имовински цензус прописан за најтежи облик кривичног дела које му се ставља на терет, због чега је првостепени суд правилно нашао да у конкретном случају застарелост кривичног гоњења не може да се цени према времену извршења сваке појединачне радње, већ само према последњој радњи извршења квалификованог облика кривичног дела из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, које му је стављено на терет, а што је све прихватио и овај суд, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, оцењени неоснованим.

Што се тиче чињеничног стања у односу на окривљеног АА, првостепени суд је правилно ценио одбрану окривљеног АА, па исту није прихватио у делу у коме је истицао да није постојала било каква преварна намера, односно жеља да било кога доведе у заблуду и не плати преузету робу, већ да му је једина намера била успешно пословање, инсистирајући на томе да је све заправо сплет несрећних околности, јер му је био ускраћен приступ канцеларији и да роба није продавана на црно, већ купцима којима није тражио аванс или барем на то нису пристајали, а којима је одобравао много дужу валуту плаћања, него што је "..." имао у закљученим пословним односима, који су такође остали дужни "..." и тако их, због мањка средстава, онемогућили да измире своја дуговања, против којих није покренуо ниједан судски или било који други поступак, налазећи да је оваква одбрана оповргнута исказима оштећених и сведока НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ и ЧЧ, ЦЦ, ШШ, ААА, ААБ, ААВ, ААГ и ААД, ААЂ, ААЕ, ААЖ, ААЗ, ААИ, ААЈ, ААК и ААЛ, ААЉ и ААМ. На основу њихових исказа суд је утврдио ток самог начина уговарања, прилагођавање и смањивање примарно тражених количина робе условима и лимиту оштећених за испоруке робе без авансног плаћања, те инсистирање од стране "..." на одложеном плаћању, по могућству без авансних уплата или у неком њиховом минималном износу, без противљења предаји бланко меница, као средстава обезбеђења, а затим и захтевање нове и веће количине робе у свим случајевима када је по пријему прве испоруке био исплаћен рачун у целости или у делу у неком минорном износу или аванс, при чему је утврђено да су по доспећу обавеза "..." према сваком од оштећених уследила најпре обећања да ће роба бити плаћена, разни изговори за неплаћање, нереалне и нереализоване понуде за компензацију и на крају по блокади рачуна и потпуни прекид комуникације и немогућност да се потраживања измире и оствари контакт преко свих до сада познатих фиксних и мобилних телефона или одласком оштећених на познату адресу седишта

привредног друштва. Исказе оштећених и сведока, који су у име оштећених привредних друштава уговарали послове, првостепени суд је прихватио, с обзиром да су у свему потврђени писменом документацијом, приложеном комуникацијом путем електронске поште, као и економско-финансијским вештачењем, његовом допуном и исказом судског вештака мр Косте Шошкића, који је суд у потпуности прихватио, имајући у виду да је дат у свему по правилима науке и струке, да је вештак, изјашњавајући се у контрадикторном поступку, одговорио на сва питања учесника поступка, објективно и непристрасно. Из налаза и мишљења вештака је утврђено за све неспорне послове односе по предмету оптужбе у односу на "... " заједничко је да је начин плаћања одложено плаћање са роком од 15 до 60 дана, са преовлађујућим роком плаћања од 30 дана, да су дата средства обезбеђења у виду бланко меница са меничним овлашћењима, извршено плаћање мањег дела створених обавеза од стране купца, авансно или на почетку пословног односа, преузимање робе, а затим неплаћање већег дела створених обавеза према добављачу и подношење меница на наплату од стране повериоца, без могућности наплате, због неликвидности дужника и блокаде рачуна, а да је упоредном анализом стања, кретања и прилива средстава на пословним рачунима привредног друштва "... " и датумима набавке робе и доспелости плаћања утврђено да привредно друштво "... " није имало довољно новчаних средстава за испуњене створених обавеза на име набавке робе од добављача. На основу свих изведених доказа, које је првостепени суд детаљно образложио, правилно ценећи одбрану окривљеног, правилно је суд утврдио намеру, циљ оснивања и модел пословања привредног друштва "... ", а то је да се наручи што више робе, по најповољнијим условима на одложено плаћање или узимањем аванса, предајом меница да се створи поверење код продавца и да се роба прода "на црно", а затим по доспелости обавеза да се не плати и то у ограниченом року трајања фирме, па је самим тим недвосмислено првостепени суд утврдио и постојање преварне намере на страни окривљеног АА, па су супротни жалбени наводи његовог браниоца оцењени неоснованим.

У односу на противправне радње у вези са привредним друштвом "... " првостепени суд је ценио одбране окривљених АА и ББ, па исте није прихватио, с обзиром да су у супротности са осталим доказима, које је првостепени суд детаљно анализирао у образложењу пресуде. У погледу радњи извршења које су стављене на терет окривљеном ББ, односно да је био упознат са пословањем привредног друштва, био ангажован као комерцијалиста, уговарао, наручивао, нудио на продају и делио новац од робе која је продата ван легалних токова, те конкретно да је уговарао послове са "... ", "... " а.д. ..., "... ", "... " ... "... " ..., "... " ..., "... " д.о.о. ..., "... " ... и "... " ..., суд је утврдио на основу одбране осуђеног ЈЈ, коју је детаљно образложио на странама 177 и 178 образложења пресуде, исказа сведока, представника или запосленог у оштећеним привредним друштвима, које је у потпуности прихватио као јасне, довољно одређене и уверљиве и у свему потврђене писаном документацијом. На основу међусобно сагласних исказа сведока ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... и ..., утврђено је да их је, сваког понаособ, путем телефона или мејлом контактирало лице које се представило у неким случајевима као ..., негде као ..., као комерцијалиста "... ", који је био заинтересован за робу из њиховог асортимана, договарао начин закључења уговора и услове, с тим да су добијали уговоре и менице потписане од стране директора ЈЈ, те да их је по испорукама одређене количине робе, коју би "... " само у неким случајевима авансно или делом платио, именовани ... или ... позивао, тражећи нове испоруке, некада на дневном нивоу, у већим количинама и да је, како су истицале валуте и почели да се

појављују проблеми са наплатом, уколико би уопште успели и да га добију на познати број телефона, одлагао плаћање, обећавајући да ће роба бити плаћена, нудио компензацију, до које није дошло, после чега више никако нису могли да ступе у контакт са њим, јер се више није јавио на телефон. Оштећени су били сагласни да су своја потраживања затим покушали да наплате пуштањем добијених меница, које нису могле бити реализоване, јер је рачун привредног друштва “...” био у блокади. Осим тога, суд није прихватио одбрану окривљеног ББ у делу у коме је навео да окривљеног АА познаје као друга ЈЈ, који је долазио у “...” и пар пута помагао да се истовари роба у магацин, али да није упознат да је радио нешто више од тога, јер је у супротности са изведеним доказима у погледу преварних радњи извршених пословањем привредног друштва “...”, на основу којих је недвосмислено утврђено да је окривљени ББ био упознат са пословањем привредног друштва “...” и сазнањем да се не ради о уобичајеним начинима трговине, поготово уколико се има у виду и његов претходни положај, радно место у “...”, тадашњи планови, као и учешће у подели новца. Првостепени суд је ценио и аудио записе пресретнутих разговора између окривљеног АА и лица по имену ..., за кога је у току поступка утврдио да се ради о ББ, што је детаљно образложио на страни 180 образложења побијане пресуде, а такође и улогу окривљеног АА и радње извршења које су њему стављене на терет у погледу пословања привредног друштва “...” суд је утврдио на основу одбране осуђеног ЈЈ и исказа сведока ..., шефа пословнице привредног друштва “...”, на основу кога је утврђено да је на позив извесног ... започета сарадња са привредним друштвом “...”, по достављеним меницама им је дата и роба, али је по доспећу валуте плаћања дошло до проблема и тада је комуницирао са АА и ЗЗ, који су долазили у фирму, обећавајући да ће платити робу, коју је “...” преузео и одрадити све то, али до тога није дошло. У вези радњи и положаја окривљеног ББ, првостепени суд је ценио аудио записе телефонских разговора између окривљеног ЈЈ и окривљеног АА, које је детаљно навео на страни 181 и 182 образложења побијане пресуде, па је на основу свих изведених доказа правилно нашао у вези пословања привредног друштва “...” да су се оштећеним предузећима приликом првог контакта са њима као потенцијалним продавцима робе представљале различите полазне приче у вези тога чиме се бави предузеће “...”, те крајње разноврсан асортиман наручиване робе и да таква шароликост управо указује да је постојала намера да се до робе дође, а не и да се она заиста плати, па је суд правилно нашао да је постојала преварна намера на страни окривљених АА и ББ, а што је прихватио и овај суд и наводима жалби није доведено у сумњу.

Стога је, по оцени овог суда, првостепени суд правилно утврдио чињенично стање у односу на кривично дело преваре у саизвршилаштву у односу на окривљене АА и ББ, при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице у односу на ово кривично дело и за своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, а супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и даје се сопствена оцена изведених доказа, оцењени су као неосновани. Овај суд је ценио и остале жалбене наводе у вези са чињеничним стањем, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА и ББ стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела превара у

саизвршилаштву из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, а што је детаљно образложио, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд приликом избора врста и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА првостепени суд је ценио да је окривљени отац двоје деце, од отежавајућих околности његову ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и за исто кривично дело у односу на предметно. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ првостепени суд је ценио да је породичан човек, отац једног детета и да раније није осуђиван, а отежавајуће околности на страни окривљеног ББ није нашао. С обзиром да је у односу на окривљене АА и ББ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ, из којих разлога је одбијена оптужба, како је наведено у ставу I изреке ове пресуде, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, одлучујући поводом изјављених жалби јавног тужиоца и бранилаца окривљених, усвајањем жалби браниоца окривљених, преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног АА, због извршења кривичног дела из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору ближе означено у изреци првостепене пресуде и сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ, на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, али затвор не може бити дужи од 6 месеци, док ће у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд остатак казне сразмерно заменити казном затвора. Окривљеног ББ, због извршења кривичног дела из члана 208 став 4 у вези става 1 у вези члана 33 и 61 КЗ, овај суд је осудио на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, ближе означено у изреци првостепене пресуде, и сходно одредби члана 48, 50 и 51 КЗ на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће иста, уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну, бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора, али затвор не може бити дужи од 6 месеци, а у случају да окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

По налажењу овог суда, овако одмереним казнама затвора и новчаним казнама, на које су окривљени осуђени, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином учињених кривичних дела и степеном кривице окривљених, као учинилаца, те насталим последицама.

Имајући у виду напред наведене разлоге, овај суд је у целости одбио жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал као неосновану.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић